

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۵ اپریل ۲۰۲۱

برخورد زیرکانه طالب و چانس طلایی "غنی احمدزی"!

۱

چهارشنبه- ۲۵ حمل ۱۴۰۰ - کابل: در جریان دو روز گذشته یکی از مهمترین خبرهای روز، موضعگیری جدید کاخ سفید و شخص "جوبایدن" به ارتباط به تأخیر انداختن خروج عساکر امریکائی از افغانستان الی ۱۱ سپتمبر ۲۰۲۱ می باشد. هرچند این موضعگیری رسماً و عملاً عدول از موافقتنامه دوحه بین امپریالیسم امریکا و طالب است، مگر از یک جهت که مطلق ساختن تاریخ خروج بدون وابسته ساختن آن به اگرها و شرایط، می تواند بیشتر به نفع طالب باشد تا معاهده قبلی که در آن تذکار یافته بود، تطبیق کلی موافقتنامه مورد نظر است نه تخطی و یا اهمال در انجام موادی چند؛ با آنهم بر مبنای رجز خوانی های قبلی طالب و ماهیت جنگ افروزان آنها، انتظار می رفت که در پاسخ به این تعهد شکنی امریکا آنها دست به تهدید و گسترش جنگ بزنند.

مگر موضعگیری کنونی طالب وقتی به مثابه عکس العمل علیه تعهد شکنی امریکا رسماً اعلام داشت که تا زمان حضور نیروهای خارجی در افغانستان در هیچ جلسه مذاکره و صلحی شرکت نخواهد کرد، عملاً ثابت ساختند که در موضعگیری های سیاسی برخورد عاقلانه تر و زیرکانه تر نسبت به تمام حریفان و رقبای خود دارند، یا به عبارت دیگر مرییان آنها در "آی. اس. آی" هوشیارانه تر و زیرکانه از رقبای آنها در دولت دست نشاندگی می اندیشند و مشوره می دهند.

هرچند طالب بسیار آگاهانه تا قبل از این هم نگفته بود که اگر امپریالیسم امریکا تعهد شکنی نماید، به جنگ و کشتار امریکائی ها خواهد پرداخت و صرف تهدید نموده بود که "عواقب وخیم" چنان تصمیمی- تأخیر در خروج نیروها- متوجه امریکا خواهد بود، مگر اینک با تذکر این که در هیچ مذاکره صلحی شرکت نخواهد کرد، می شود گفت با یک تیر چند نشان را آماج قرار داد. از جمله:

*- این که طرف امریکائی را تهدید به کشتن ننمود و نگفت که من بعد جنگ را علیه امریکائی ها از سر خواهد گرفت، از یک جانب راه عملیات هایش را در آینده بدون آن که مسؤولیت بگیرد باز گذاشت و از جانب دیگر وسیله و بهانه ای به دست امریکا نداد تا زیر عنوان زیر پای شدن موافقتنامه دوحه خشونت و کشتار را علیه طالب فزونی بخشد.

*- تذکر این که در هیچ نوع مذاکرات صلحی شرکت نخواهد کرد، در حقیقت موضعگیری قاطع و روشن علیه تلاش فریبکارانه ایست که امریکا با انتقال جلسهٔ بین الافغانی از دوحه به ترکیه، می خواست آهسته آهسته موافقتنامهٔ دوحه را از اعتبار ساقط بسازد.

*- با امتناع از شرکت در مذاکرات صلح با دولت دست نشانده، طالب عملاً درب مذاکره بین خود و امریکا را باز می گذارد، تا به وسیلهٔ آن بتواند خواستهایش را از جمله آزادی ۷۰۰۰ زندانی و بیرون کشیدن نام رهبران از لیست سیاه ملل متحد و ... را در ازای تأخیر در خروج نیروهایش بر آنها بقبولاند.

ادامه دارد